

tænkes at komme til at paavirke Laanebetingelserne, Renten, paa andre Omraader end paa de Laaneformer, som Filialerne i det hele taget give sig af med, og det er jo en bekendt Sag, at det netop er en af de Fordringer, vi stille til Banken som Seddeludstedelsesbank, at den skal være mere forsigtig med sine Laaneformer, end andre Banker behøve at være. Deraf følger ganske simpelt, at de mere kulante Laaneformer, som private Banker kunne byde, og som den største Del af de Folk, der gøres Forretning med omkring i Landet, muligvis ville forlange, kunne vi ikke lade Nationalbanken gaa ind paa. Som Følge deraf ville Filialerne heller ikke paa dette Omraade kunne komme til at trykke Renten.

Der er ogsaa et andet Punkt, hvorpaa man kan se, at Filialerne ikke ville blive til den Fordel, som det ærede Medlem mente. Jeg har gjort et Forsøg paa at finde, om det var muligt at paavise en Forskel i Renten, i Afgifterne og i det hele i Laanebetingelserne paa de Steder, hvor der findes Nationalbankfilialer og paa de Steder, hvor der ingen Filialer findes. Ere Laanebetingelserne f. Eks. billigere i Nykøbing paa Falster, end de ere det i de andre Byer i Maribo Amt? Ere de billigere i Aarhus end i andre Byer i Østjylland, i Kolding end i andre omliggende Byer? Jeg tror det ikke. Jeg tør ikke benægte, at det er Tilfældet, men jeg tør hævde, at jeg ikke har været i Stand til at paavise det. Og naar det ikke har været muligt at faa paavist, om Laanebetingelserne ere billigere, saa mener jeg, Beviset derfor paahviler de Herrer, der ville have Filialer oprettede. De maa kunne komme med Beviser for, at Laanebetingelserne ere betydelig gunstigere paa de Steder, hvor der er Filialer, end hvor der ingen er. Hvis de Herrer kunde paavise det, vilde der være god Mening i at oprette Filialer, og jeg vil tilføje, saa tror jeg, der vilde blive anlagt Filialer.

Striden her — det beder jeg ærede Medlemmer lægge Mærke til — drejer sig ikke om Filialer eller ikke Filialer, men Striden drejer sig om, hvorvidt det skal være en Pligt for Nationalbanken at anlægge Filialer. I det Øjeblik, man finder, der er Grund til paa et eller andet Sted at faa en Filial, er der intet, der forbyder, at den anlægges, og jeg har oven i Købet den Tro, at hvis det skulde vise sig, at der et eller andet Sted i Landet, der laa saa langt „udenfor Lands Lov og Ret“, at der var særlig Trang til en Fi-

lial, vilde den nok blive anlagt, selv om det skulde koste Staten 30,000 Kr. om Aaret. Men indtil det paavises, at der vil være direkte Fordele for Pengemarkedet forbundne med Oprettelsen af disse Filialer, synes jeg det vilde være ganske urimeligt at paalægge Nationalbanken en Pligt til at anlægge Filialer endogsaa paa forud nærmere bestemte Steder. Og skulde vi tvinge Banken til at lægge Filialer i hvert Amt, saa vilde man dog aldrig faa mig til at stemme for, at tre af de 13 Filialer, der i det hele er Tale om — den har jo 5, og der foreslaas her 8 til — skulle ligge saa nær sammen som Aarhus, Randers og Viborg. Det forekommer mig, at det smager ret meget af Lokalpatriotisme. Skulde der oprettes ny Filialer, maatte man i alt Fald lade Banken selv undersøge, hvor der er Trang til saadanne. Paa den Maade forlods — og som jeg tillader mig at tro uden nogen som helst Undersøgelse af, hvorvidt der er Trang til paa vedkommende Plads at faa en Filial — at bestemme, at Filialerne skulle anlægges der og der, kunde jeg aldrig være med til, og jeg anbefaler ogsaa ærede Medlemmer at stemme derimod.

Det kunde jo tænkes, at en Undersøgelse af, hvordan Laanebetingelserne ere paa de forskellige Steder i Landet, kunde være vanskelig at foretage, og det er den, det vil jeg indrømme, jeg tror ikke, de Herrer ville faa noget ud af det, hvis de gave sig til at forsøge en saadan. Men da kunde man sige: Ja, men vi maa dog tro paa de Folk, der staa op og sige, at det vil være til Gavn — de have det umiddelbart paa Følelsen. Det ulykkelige er imidlertid, at de ere uenige. For Eks. det ærede Medlem for Randers Amts 3die Valgkreds (Bjerre) holder stærkt paa Filialer, medens det ærede Medlem for Bjerre (Jørgen Jensen) ved 1ste Behandling talte stærkt imod dem, ligesom det ærede Medlem for Bogense (Aadal). I det hele taget forekommer det mig, at naar de Mænd, der skulle varetage de store Landbointeressers, Slagteriers, Sparekassers og Forbrugsforeningers Tarv, ikke ere enige indbyrdes om, hvorvidt det er en Fordel eller ikke at have Filialer, er der ingen Grund for os til i dette Øjeblik at bestemme, at saadanne skulde oprettes, det vil sige, tvinge Banken dertil. I det Øjeblik, der viser sig at være Brug for Filialer, er jeg overbevist om, at Banken vil lægge Filialer ud.

Stillingen er jo den, at hvis vi forlange, at Nationalbanken skal lægge disse